

Washington potvrdil - Kumulovaná vojska NATO v Černém moři a na Ukrajině mají být použita pro konflikt s Ruskem. Válka je pravděpodobnější než kdy jindy

- CZ24 News | 17. listopadu 2021

RUSKO/USA: Vojenská cvičení NATO v Černém moři a vplutí válečných lodí šesté flotily USA do přístavu Batumi mají demonstrovat, že USA si dobře uvědomují naléhavost situace a jsou připraveny podpořit Ukrajinu v případném konfliktu s Ruskem. Černomořská pánev - Washington dává jasně najevo - bude v tomto případě využita k útoku na Rusko - nebo alespoň k jeho zadržování.

V poslední době je jasně patrná eskalace vztahů mezi USA a Ruskem. Jedná se o druhou epizodu od jara 2021, kdy mnozí očekávali, že neocony podporovaný globalista Biden dá Kyjevu zelenou k ofenzivě v Donbasu. Tehdy se však vše omezilo na směšný příjezd Zelenského ze zóny NATO a přesvědčivé manévry ruských ozbrojených sil na ruském území. To se ukázalo jako dostatečné.

Poté se Washington pokusil narušit spuštění Nord Stream-2, ale opět neuspěl, protože evropští partneři tuto politiku jednoduše odmítli.

Poté se Biden zaměřil na stažení amerických sil a jejich kompliců z Afghánistánu a vytvoření anglosaské koalice (AUKUS) proti Číně, jakož i čtyřstranného bloku QUAD, do kterého Spojené státy zapojily Japonsko a Indii. Opět platí, že všichni jsou proti Číně.

Stažením vojsk z Afghánistánu a pokračováním ve stahování vojsk ze Sýrie (zatím v Iráku) dal Biden najevo svůj patetismus, ale AUKUS a QUAD jsou spíše poctou neoconům a jestřábům. Stahování vojsk je však faktem a vytvořené koalice jsou zatím jen pouhou příležitostí, hrozbou, výkyvem, nikoli úderem.

To zřejmě vyvolalo vážnou nespokojenost mezi neokony a ti požadovali, aby prezident, který se propadal do stařecké demence, podnikl rozhodné kroky.

To se projevilo v eskalaci vztahů - tentokrát nikoli s Čínou, ale s Ruskem, které jsme svědky dnes. Napětí se synchronně zvýšilo po celém perimetru kolem Ruska. Jsou zde jasně patrné tři zóny rostoucího konfliktu.

Bělorusko a krize s migranty na polských hranicích: V tomto případě je logika chování Lukašenka, který klidně přijímá ve své zemi migranty spěchající do Evropské unie a nevěnuje pozornost Polsku, které naopak po volbách v Minsku a masových liberálních protestech odmítlo budovat s Lukašenkem jakýkoli konstruktivní vztah, zcela racionální. Napětí na hranicích a shromažďování polských vojsk tam vytváří ohnisko napětí mezi spojeneckým Ruskem Běloruskem a Spojenými státy, EU a NATO. Lukašenko s tím však nemá nic společného, pouze symetricky reaguje na hrubost NATO a pokus o operaci změny režimu podniknutý globalisty.

Souběžně s tím začal pohyb ozbrojených sil Ukrajiny v Donbasu... Minské dohody byly Kyjevem v podstatě zcela vyškrtuty. Pučisté začali obsazovat osady nacházející se na území DLR. Zde jsou příznačné projevy některých ukrajinských politiků, kteří vyzývají své americké partnery, aby zasáhli do situace, podpořili obnovení kontroly Kyjeva nad Donbasem a v případě potřeby se zapojili do přímé vojenské konfrontace s Ruskem. K této konfrontaci nevyhnutelně dojde, neboť dnes je každému jasné, že pokud Kyjev zahájí plnohodnotnou vojenskou operaci, nenechá Moskva své

občany z DLR a LLR, kteří již dávno ve velkém počtu obdrželi ruské pasy, svému osudu. Situace se opět vyhrocuje a Washington dává jasně najevo, že tentokrát je odhodlán a připraven Kyjev podpořit.

A konečně, vojenská cvičení NATO v Černém moři a vplutí válečných lodí šesté flotily USA do přístavu Batumi mají demonstrovat, že USA si dobře uvědomují naléhavost situace a jsou připraveny podpořit Ukrajinu v případném konfliktu s Ruskem. Černomořská pánev – Washington dává jasně najevo – bude v tomto případě využita k útoku na Rusko – nebo alespoň k jeho zadržování.

Na podporu celkové strategie Spojených států byl nedávno do Gruzie nezákonně přivezen bývalý prezident Michail Saakašvili, který se profesionálně zabývá geopolitickými a politickými provokacemi v zájmu globalistů – především George Sorose a jeho sítě. Neutrální vládnoucí síla v Gruzii Gruzínský sen není připravena vstoupit do nového dobrodružství – to vyžadoval Saakašvili, kterého úřady bezpečně zatkly. Mina však byla položena.

Vztahy mezi Ruskem a Spojenými státy se tak již podruhé během Bidenova prezidentství dostaly do kritického bodu. Tím lze vysvětlit přímý dialog mezi ruským prezidentem Vladimírem Putinem a ředitelem CIA Williamem Burnsem, který nedávno cíleně přijel do Moskvy. Takový asymetrický dialog se vede pouze v extrémních podmínkách.

Jinými slovy, jsme na pokraji války, která může začít v jedné ze tří zón rostoucí eskalace.

- Na bělorusko-polské hranici,
- V Donbasu nebo
- V Černém moři.

Nebo možná ve třech regionech najednou.

V takové situaci je poměrně snadné vystřelit jako první: právní status ruského Krymu nebo nezávislého Donbasu, stejně jako uznání nezávislosti Jižní Osetie a Abcházie, jsou v očích Ruska a Západu diametrálně odlišné. To, co by Moskva vnímala jako akt přímé agrese (a to jsou Putinovy “červené linie”), může pro Spojené státy a jejich spojence a satelity vypadat jako “legitimní operace k obnovení kontroly nad národními územími” nebo akce k “prosazení mírového diktátora” (v případě Lukašenka a stínové běloruské opozice v osobě Tichanovské).

Válka je pravděpodobnější než kdy jindy.

Existuje však řada argumentů, které dávají naději, že i tentokrát se vše vrátí do normálu a bude obnoven status quo.

Největším argumentem, proč k válce pravděpodobně nedojde, je to, že Biden k tomu nemá žádný mandát. Jeho rating klesá, všichni jsou s ním nespokojeni – nejen Trumpovi příznivci a republikáni, ale i členové a voliči jeho vlastní strany. Biden nemůže nic dělat. Všechno mu padá z rukou, zapomíná slova, zdraví ducha, usíná, kde se dá. Zahájit válku proti jadernému a vojensky i psychologicky dosti razantnímu Putinovu Rusku – byť částečně cizíma rukama – vyžaduje železnou legitimitu. Ta musí být ospravedlnitelná, protože staví celé lidstvo na pokraj zkázy. Jaderné zbraně jsou jaderné zbraně. A zde je parita stále bezpodmínečná.

Nikdo na světě nepochybuje o Putinově odhodlání hájit svobodu a nezávislost Ruska až do konce. A jen si to představte: v takové situaci dědeček, téměř úplně mimo, nařídí: “Vpřed, do útoku! Za námi ...” ... a co je za námi? Soros, LGBT+, průvodci homosexuálů, nahrazení lidstva umělou inteligencí, systém globální síťové cenzury a sledování, Zuckerberg mimo sebe, který věří, že už žije ve sci-fi filmu ... A kvůli tomu je třeba bojovat s Putinem?

Na druhou stranu to není jen názor Bidenova protivníka, obyčejného Američana, ale také většiny jeho příznivců. Snad s výjimkou neokonů, ale ti nejsou úplní maniaci a sebevrazi. Studují geopolitiku a (doufejme) dobře si uvědomují realitu skutečné rovnováhy sil.

To znamená, že tato eskalace perimetru není s největší pravděpodobností nic jiného než blaf číslo 2.

Pokud ano, pak bude limit zastrašování Ruska po návratu situace k normálu vyčerpán. Dvakrát máchnout a nikdy nezasáhnout znamená jediné: agresor není vůbec schopen zasáhnout. To znamená, že to není agresor, ale strašák.

Zdá se, že se nic neděje, vše je při starém, ozbrojené síly Ukrajiny se vrátí do kasáren, migranti se přes lesy dostanou do Německa a americké válečné lodě se vydají na svá obvyklá místa nasazení ve Středozemním moři, ale vše je úplně jinak. Od této chvíle si o Bidena můžete jednoduše otřít nohy jako o rohožku. Je nezodpovědný, ten ubohý starý blbec. Možná dokonce umře hanbou. Kamala Harrisová, do níž globalisté vkládali tolik nadějí, možná také zmizí, protože se ukázalo, že je to jen hlupačka a všichni se od ní odvrátili.

Ale přesto, když se situace tak prudce vyhroť, nemůžeme si být zcela jisti, že se nic nestane. Proto je třeba brát pravděpodobnost války vážně. Ruské vedení – Putin, Šojgu, Lavrov – to však dává najevo. Proto naše symetrická cvičení, ostrá reakce na provokace ozbrojených sil USA v blízkosti našich hranic a agresivní gesta Kyjeva. Rusko je připraveno na válku. Je jasné, že udělá vše pro to, aby se jí vyhnulo, ale pokud budou tytéž červené linie překročeny, Rusko situaci přijme statečně a důstojně.

A zde je jeden velmi zajímavý rozdíl: Putin má mandát k obrannému boji. Vlastenecké nálady v ruské společnosti jsou již nyní nesmírně vysoké a po prvním výstřelu (nedej bože, aby zazněl) vystoupají do nebes. A Putin má ve vnitřní politice plnou legitimitu. A my doufáme, že technologický potenciál ruské armády bude stačit (i když nikdo neví, jak je na tom ve skutečnosti vše v oblasti výzbroje a nových vojenských technologií, a pokud ano, pak je to státní tajemství, proto hádat, zda jsme připraveni na plnohodnotnou válku, nebo ne, – nemá smysl – zdá se, že připraveni jsou).

Shrneme-li to, Rusko má v této eskalaci lepší výchozí pozici než Spojené státy. V případě přímého konfliktu má navíc Moskva šanci kvalitativně zlepšit své geopolitické postavení jedním tahem – a to ve všech třech směrech.

V kritické situaci

- Sjednocení s Běloruskem proběhne rychle,
- Novorossie (od Oděsy po Charkov) bude konečně osvobozena a pak budou existovat dvě Ukrajiny, z nichž jedna bude platit za všechno – od Majdanu po trestné výpravy,
- V Gruzii se s Boží pomocí posílí národně neutrální režim, s nímž bude možné pozitivně rozvíjet vztahy.

Ano, na ceně záleží. Ale za všechny velké věci se platí krví.

A co dostanou USA? Rusy nelze přímo zabít. Putinův postoj je naprosto pevný. Nikdo se zdravým rozumem nemůže počítat s přímým obsazením Ruska – a už vůbec ne na základě neschopného zástupce v podobě Ukrajiny.

To znamená jedním slovem: žádná válka nebude. Už se nebude opakovat. Pro Moskvu je to samozřejmě již vítězství. Ale ne jako skutečné vítězství...

AUTOR: Alexandr Dugin

ZDROJ: katehon.com

PREKLAD: Zvedavec.org